

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

14. detsember 2000

(Ühenduse õigus - Ühenduse õiguse tõhususe põhimõte - Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõte – Tasaarvestus komisjonile võlgnetavate ja ühenduse toetustena makstavate summade vahel)

Kohtuasjas T-105/99,

Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE), asukoht Pariis, esindajad: F. Herbert ja F. Renard Brüsseli advokatuurist, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: advokaadibüroo K. Manhaeve, 56-58 Rue Charles Martel,

hageja,

v

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: õigusnõunik P. Oliver, K. Simonsson komisjoni õigustalitusest ja W. Neirinck, kes töötab komisjoni teenistuses lähetuses viibiva riigiteenistujana, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: komisjoni õigustalitus, C. Gómez de la Cruzei kontor, Wagner Centre, Kirchberg,

kostja,

mille ese on nõue tühistada hagejale saadetud komisjoni 15. veebruari 1999. aasta kirjas sisalduv otsus tasaarvestada vastastikused nõuded.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: president V. Tiili, kohtunikud R.M. Moura Ramos ja P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik G. Herzig,

arvestades kirjalikus menetluses ja 11. mai 2000. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

- kohtumenetluse keel: prantsuse

otsuse

Menetluse aluseks olevad asjaolud

1. Prantsuse õiguse alusel asutatud ühendus Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE), mis ühendab kohalike ning piirkondlike omavalituste riiklikke liite Euroopas, ühendus Agence pour les Réseaux Transméditerranéens (ARTM) ja Prantsuse õiguse alusel asutatud ühendus Cités Unies Développement (CUD) sõlmisid 11. veebruaril 1994. aastal ja 25. aprillil 1995. aastal komisjoniga kolm tehnilise abi lepingut.
2. Need lepingud puudutasid nõukogu 29. juuni 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 1763/92, mis käsitleb kõigi Vahemere piirkonna kolmandate riikidega tehtavat finantskoostööd (EÜT 1992 L 181, lk 5), alusel vastu võetud kahte piirkondlikku koostööprogrammi MED URBS ja MED URBS MIGRATION (edaspidi "MED URBS lepingud"). Nende lepingute artikli 8 kohaselt kohaldatakse neile Belgia õigust ning lepingud sisaldavad ka kokkulepet, mille kohaselt on pädevad Brüsseli tsiviilkohtud, kui pooltevahelises vaidluses ei jõuta kohtuvälise lahenduseni..
3. Pärast CCRE-i raamatupidamisarvestuse kontrolli leidis komisjon, et ühendus peab seoses MED URBS lepingutega tagasi maksma 195 991 eküüd. Seega koostas komisjon 30. jaanuaril 1997. aastal võlataate nr 97002489N ja nõudis 7. veebruari 1997. aasta kirjas CCRE-lt selle summa tagasimaksmist.
4. Selles kirjas, mille hageja sai kätte alles 23. veebruaril 1997. aastal, põhjendas komisjon tagasimaksmise nõuet üldiselt lepingutingimuste eiramisega.
5. CCRE palvel täpsustas komisjon 25. juuli 1997. aasta kirjas, et ei olnud järgitud lepingutega seotud eelarveid, kuna kuludega ületati eelarvepiirangud ilma komisjoni eelneva kirjaliku loata.
6. Hageja vaidlustas komisjoni seisukoha mitmetes kirjades ja erinevatel nõupidamistel ning keeldus nõutud summat maksmast.
7. 19. novembri 1998. aasta tähtitud kirjas palus komisjon CCRE-l maksta kõnealune summa 15 päeva jooksul alates kirja kättesaamisest.
8. 3. detsembri 1998. aasta kirjas nõudis komisjon CCRE-lt 195 991 eküü suuruse summa tagasimaksmist ja esitas võimaluse maksta summa tagasi „tasaarvestades selle [CCRE-le] ühenduse toetustena makstavate summadega või kasutades õiguslikke meetmeid nii põhisumma kui ka intresside osas”.
9. Vastuses sellele kirjale eitas CCRE 18. detsembri 1998. aasta kirjas väidetava võla vaieldamatust ning esitas vastuväite tasaarvestamisele.
10. Komisjon teatas CCRE-le 15. veebruari 1999. aasta kirjas, et „kõnealune nõue on vaieldamatu, kontrollitav, viivitamata maksmisele kuuluv tasaarvestust võimaldav summa. Komisjon teavitab hagejat ka otsusest (edaspidi „vaidlustatud otsus”) „katta 195 991 euro suurune summa tasaarvestades selle ühenduse toetustena makstavate summadega”, mis on seotud teatud tegevustega (edaspidi „vaidlusalused tegevused”).

Komisjon märkis veel, et "...makseid... tuleb käsitleda nii, et CCRE saab need koos nendest tulenevate kohustustega, olgu see siis ettemakse, vahemakse või lõppmakse." ' "

11. CCRE esitas MED URBS lepingus sisalduva kohtualluvuse kokkuleppe alusel kaebuse Tribunal de Première Instance'le (esimese astme kohus) Brüsselis, et vaidlustada komisjonile nende lepingute alusel väidetavalt tasumisele kuuluv võlg, ja tõestada samal põhjusel, et Belgia õiguses sätestatud tingimused lepingukohustuste lõpetamiseks tasaarvestuse teel ei olnud täidetud.

Menetlus ja poolte nõuded

12. Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 28. aprillil 1999. aastal.
13. Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (neljas koda) alustada suulist menetlust.
14. Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 11. mai 2000. aasta kohtuistungil.
15. Hageja palub Esimese Astme Kohtul:
 - tühistada komisjoni 15. veebruari 1999. aasta võlateates nr 97002489N sisalduv otsus mitte maksta hagejale järgmisi summasid (edaspidi „vaidlustatud summad”):
 - 39 447.39 eurot, mis on seotud „piirkondlike seminaridega sihtmärk 2 aladel (XVI peadirektoraat)”;
 - 50 000.00 eurot, mis on seotud „1998. aasta toetusprogrammiga (peasekretariaat)”;
 - 82 800.00 eurot, mis on seotud „deklaratsiooniga B4-3040/98/208/jnb/d3 (XI peadirektoraat)” ja
 - 23 743.61 eurot, mis on seotud lepinguga „SOC 98 101185 05D05 (V peadirektoraat)” (31 405.08 euro suurusest kogusummast);
 - jätta kohtukulud komisjoni kanda.
16. Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:
 - esimese võimalusena jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja teise võimalusena jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Vastuvõetavus

Osapoolte argumendid

17. Komisjon vaidlustab hagi vastuvõetavuse, väites, et hagiavalduse sõnastuse alusel „on see suunatud komisjoni otsuse vastu ...”, mis sisaldub 15. veebruari 1999. aasta võlataetes nr 97002489N, kusjuures selle teate tegelik dateering on 30. jaanuar 1997. Seega on hageja teinud ilmse vea ja esitanud hagi pärast EÜ asutamislepingu artikli 173 viiendas lõigus (nüüd EÜ artikli 230 viies lõik) määratud tähtaja möödumist.
18. Komisjon juhib tähelepanu sellele, et hageja muutis repliigis oma nõuet viidates „Euroopa Ühenduste Komisjoni otsusele, mis sisaldub 15. veebruari 1999. aasta kirjas, milles viidatakse võlataetele nr 97002489N”.
19. Komisjon leiab, et kui hagi oleks esitatud sellisel viisil menetluse aluseks olevas hagiavalduses, siis ei oleks komisjon kunagi väitnud, et hagi on vastuvõetamatu. Komisjoni arvates ei või hageja repliigis muuta nõude algset sõnastust.
20. Hageja juhib tähelepanu sellele, et käesoleva kohtumenetluse eesmärk on tühistada komisjoni otsus kasutada võlataetet nr 97002489N makseviisina tasaarvestades selle hagejale võlgnetavate ühenduse toetustega.
21. See otsus sisaldub 15. veebruari 1999. aasta kirjas, mille hageja sai kätte 23. veebruaril 1999. aastal. Sellel on õiguslikud tagajärjed, mis mõjutavad kahtlemata hageja huvisid ühenduse toetuste saajana ning, millel on seega kahjustav mõju.
22. Kuna hagiavaldus saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 28. aprillil 1999. aastal, siis järgiti artikli 173 viiendas lõigus määratud tähtaega. Järelikult on hagi vastuvõetav.

Esimese Astme Kohtu hinnang

23. Esimese Astme Kohus leiab, et hagiavaldusest ilmneb selgelt, et hagi puudutab komisjoni tasaarvestamise kohaldamise otsust, mis sisaldub 15. veebruari 1999. aasta kirjas. Seega tuleb hagi tunnistada vastuvõetavaks, kuna see on esitatud asutamislepingu artikli 173 viiendas lõigus ettenähtud tähtaja jooksul.

Sisu

24. Hageja esitab hagi toetuseks neli väidet, mis tuginevad vaidlustatud otsuse õigusliku aluse puudumisele, õiguskindluse põhimõtte rikkumisele, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumisele ja EÜ asutamislepingu artiklis 190 (nüüd EÜ artikkel 253) sätestatud põhjendamiskohustuse rikkumisele. Antud asjaoludel on asjakohane kaaluda esmalt esimest väidet.

Osapoolte argumendid

25. Hageja leiab, et komisjoni ja ühenduse toetuste saajate vastavaid õigusi ja kohustusi reguleeriv õiguslik raamistik on kindlaks määratud lepingutingimustes või asjaomastes toetuse andmise dokumentides ja vastavalt vajadusele neile lisatud üldtingimustes.
26. Antud juhul ei sätestata mitte ühegi nendes tekstides sisalduva klausliga komisjoni õigust kohaldada tasaarvestust komisjoni poolt tasumisele kuuluvate ühenduse toetuste

ja CCRE poolt seoses mõne muu õigussuhtega väidetavalt tasumisele kuuluva nõude vahel.

27. Hageja juhib tähelepanu sellele, et esiteks on tegemist vaid väidetava nõudega ning, et nõue ja asjaomased võlad on tekkinud erinevatel alustel, kuna nõue põhineb lepingul ja võlad seadusest tulenevatel kohustustel, ja teiseks, kohaldatakse neile kahte erinevat õiguskorda, nimelt Belgia ja ühenduse õigust. Lisaks sellele kuuluvad asjaomased lepingud ja toetused komisjoni erinevate talituste kompetentsi.
28. Hageja märgib, et teatud liikmesriikide, eriti Prantsuse ja Belgia haldusõiguse kohaselt ei või haldusasutus teha tasaarveldust võlgade ja nõuete vahel, mis on seotud erinevate talitustega ja/või kuuluvad erinevatesse õigusliku regulatsiooni valdkondadesse.
29. Komisjon ei saa kohaldada tasaarvestust ka väites, et tegemist on ühenduse õiguse üldpõhimõttega. Kõikides olukordades kohaldatavate ühenduse õiguse üldpõhimõtete eesmärk on tagada õiglus (Euroopa Kohtu 12. juuli 1957. aasta otsus liidetud kohtuasjades 7/56, 3/57–7/57: Dineke Algera jt vs. ESTÜ ühisassamblee, EKL 1957, lk 39), selgitada ühenduse õiguses määratlemata mõisteid, millele kohtusse pöördumisel tuginetakse, kinnitada ühenduse õiguse sätete tõlgendamist kooskõlas asutamislepinguga või piirata ühenduse institutsioonide ja liikmesriikide kaalutlusõigust.
30. Tasaarvestamine ei täidaks mitte ühtegi nendest eesmärkidest, vastupidi, sellega laiendatakse täiesti seadusevastaselt komisjoni volitusi keelduda vaieldamatult maksmisele kuuluvate summade maksimisest. Kostja on seega kõrvaldanud väidetava nõude liikmesriigi nende kohtute kontrolli alt, kes on pädevad pooltevahelises lepingus määratletud tingimuste alusel.
31. Kohtupraktikast nähtub, et tasaarveldamine on pelgalt eriline „mehhanism” vastastikuste kohustuste lõpetamiseks, mida võib kohaldada ainult juhul, kui täpselt määratletud tingimused on täidetud.
32. Hageja märgib, et ainult otsuses kohtuasjas C-132/95: Jensen ja Korn- og Foderstofkompagniet, EKL 1998, lk I-2975, viitas Euroopa Kohus tasaarvestuse mehhanismi kohaldamisele kahe erineva õiguskorra kohaldamisalasse kuuluvate kohustuste vahel. Selles kohtuasjas leidis Euroopa Kohus, et kui on tegemist kahe õiguskorraga, millest ühes ei ole asjakohast tasaarveldamise sätet, siis tuleb igal juhul kohaldada teises õiguskorras kehtestatud eeskirju.
33. Selle põhimõtte rakendamisel antud kohtuasjas on vaja kindlaks teha, kas Belgia õiguses sätestatud tingimused tasaarvestuse kohaldamiseks on täidetud, lähtudes asjaolust, et Belgia õigust kohaldatakse lepingutele, mille alusel väidetav võlg komisjonile on tekkinud.
34. Belgia õiguse alusel võivad lepingupooled kaks vastastikku kohustust tasaarveldada ainult siis, kui kõnealused nõuded on vaieldamatud, kontrollitavad, ja viivitamata maksmisele kuuluvad. Mitte ühtegi kolmest tasaarvestuse viisist – seadusjärgne, kohtu korraldusega, lepingu alusel – ei saa kohaldada automaatselt ainult ühe poole algatusel ilma, et oleksid täidetud ranged tingimused.

35. Käesolevas kohtuasjas ei ole väidetav nõue, millele komisjon tugineb seoses MED URBS lepingute täitmisega, vaieldamatu., kuna hageja on selle vaidlustanud ja pöördunud Tribunal de Première Instance'i poole Brüsselis.
36. Ainus teine õiguskord, mis on antud kohtuasjaga seotud on CCRE asukohast tulenevalt Prantsuse õigus. Kuid Prantsuse õiguses on tasaarvestuse mehhanismi kohaldamiseks kehtestatud samad tingimused mis Belgia õiguses.
37. Seega, isegi juhul, kui tasaarvestust võiks kasutada kahe erineva õiguskorra kohaldamisalasse kuuluva kahe kohustuse lõpetamiseks, ei ole selle kohaldamise tingimused mitte mingil juhul täidetud.
38. Kohtuistungil lisas CCRE, et vastusena 22.jaanuari 1999. aasta kirjale, kus CCRE teavitas komisjoni, et ühenduse toetuste tasumise hiline misest tekkisid probleemid vaidlusaluste tegevuste nõuetekohasel teostamisel, komisjon lihtsalt kinnitas, et sai kirja kätte 3. veebruaril 1999. aastal.
39. Komisjon väidab, et õigus kasutada tasaarvestust on ühenduse õiguse üldpõhimõte, mida kohaldatakse isegi sõnaselge sätte puudumisel.
40. Erinevus "mehhanismi" ja „põhimõtte” vahel on puhtalt semantilist laadi. Isegi juhul, kui vaadelda tasaarvestust mehhanismina või maksmise viisina, on õigus kohaldada tasaarvestust ühenduse õiguse üldpõhimõte.
41. Komisjon põhjendab seda argumenti Euroopa Kohtu kolme tasaarvestust puudutava otsusega. 1. märtsi 1983. aasta otsuses kohtuasjas 250/78: DEKA vs. EMÜ, EKL 1983, lk 421, punkt 13, leidis Euroopa Kohus, et ühenduse õigusnormid võivad „ametiasutuste ja ettevõtjate vahel tekitada vastastikusi ja isegi omavahel seotud nõudeid, mida võib kasutada tasaarvestuseks”. Seega eksisteerib ühenduse õiguses õigus kohaldada tasaarvestust isegi sõnaselge sätte puudumisel.
42. Komisjon vaidlustab selle, kuidas hageja tõlgendab otsust eelnimetatud kohtuasjas DEKA vs. EMÜ, mille kohaselt kohaldatakse selles otsuses tegelikult põhimõtet, et võlausaldaja vastu ei või kaitseks kasutada võlgniku toimepandud pettust. Komisjon väidab, et pettus ei olnud mitte krediidi ülekandmine vaid katse vältida tasaarveldamist.
43. Samuti tugineb komisjon Euroopa Kohtu 15. oktoobri 1985. aasta otsusele kohtuasjas 125/84: Continental Irish Meat vs. põllumajandusminister, EKL 1985, lk 3441, kus kiideti samuti heaks siseriikliku haldusorgani teostatud tasaarvestus.
44. Lõpuks viitab komisjon veel lõigule otsuses kohtuasjas Jensen (punkt 54), mille kohaselt „ei keela ühenduse õigus liikmesriigil ühenduse õigusnormide alusel teha tasaarvestust toetuse saajale maksmisele kuuluva summa ja liikmesriigile laekumata võla vahel ning juhib tähelepanu sellele, et kohtujurist Fennelly märkis oma ettepanekus (EKL 1998, lk I-2977, punkt 39) järgmist:

„Täideviimine enne tegelikku rahaülekannet erineb toetusesaaja varasid puudutava tegutsemisvabaduse seisukohast väga vähe ükskõik millises maksmise järgsest täideviimisest.”

45. Ka kohtujuristide Mancini ja Fennelly ettepanekutest eelnimetatud kohtuasjades DEKA vs. EMÜ (EKL 1983, lk 433), Continental Irish Meat (EKL 1985, lk 3442) ja Jensen ilmneb, et tasaarveldus on täiesti tavaline maksmise viis, kus sellel osapoolel, kelle vastu tasaarveldus on suunatud, on õigus see pädevas kohtus vaidlustada.
46. Tasaarveldamise täielik keelamine võlausaldajal, kelle vastas on tõrges võlgnik, jätkaks ta ilma võimalusest saada oma võlg tagasi kiirel ja tõhusal viisil, mis oleks selgelt vastuolus terve mõistusega ja menetlusökonoomia põhimõttega.
47. Selleks, et kindlaks määrata ühenduse õiguskorra raames tasaarvestamiseks vajalikud tingimused, tuleb eeskju võtta liikmesriikide õiguskordadest. Selleks peab „hindamise käigus võtma eelkõige arvesse asutamislepingu eesmärke ja ühenduse struktuuri eripärasid” (kohtujurist Römeri ettepanek kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu, EKL 1971, lk 975, 989)
48. Kuue liikmesriigi õigust puudutavate õigussüsteemide võrdlevale analüüsile ja eespool nimetatud kohtupraktikale tuginedes väidab komisjon, et tingimused, mis peavad olema täidetud tasaarvestamiseks, on järgmised: mõlema võla puhul peab olema tegemist rahasummaga või ühte liiki samaväärsete kaupadega ja need peavad olema kontrollitavad ning viivitamata maksmisele kuuluvad. Antud juhul on need kolm tingimust täidetud, kuna nende kahe võla objektiks on raha, mõlema võla summa on kindlaksmääratud ning need kuuluvad viivitamata maksmisele, kuna tasaarvestuse ajal oldi need summad võlgu.
49. Komisjon väidab, et isegi juhul, kui siseriiklikes õigusaktides nõutakse lisaks, et võlg ei oleks tõsiselt vaidlustatud, ei ole see täiesti kooskõlas ühenduse õiguse eripäradega, kuna see kohustab ühte osapoolt maksuma teisele temale võlgnetava summa ja seejärel pöörduma oma võla tagasisaamiseks pädevasse kohtusse.
50. Komisjon märgib lisaks, et tõsiasi, et kõnealused lepingud ja toetused puudutavad sama institutsiooni erinevaid talitusi, on ebaoluline, kuna need talitused ei ole autonoomsed üksused, sest kõikide toimingute üle otsustas ja need viis täide komisjon, mitte peadirektoraadid.
51. Komisjoni väidab, et tähtsuse omistamine sellele, et need kaks nõuet kuuluvad erinevate õiguskordade kohaldamisele, vähendaks tasaarvestamise tõhusat mõju.
52. Komisjon rõhutab, et võib samamoodi olla ise tasaarvestuse objektiks.
53. Kohtuistungil väitis komisjon veel kord, et komisjoni lähenemisviis käesolevas kohtuasjas on ainus viis võtta arvesse asutamislepingu tõhusust ühenduse eelarve täitmisel vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttele.

Esimese Astme Kohtu hinnang

54. Esiteks tuleb meenutada, et käesoleva hagi ese on nõue tühistada hagejale saadetud komisjoni 15. veebruari 1999. aasta kirjas sisalduv otsus tasaarvestada vastastikused nõuded ja, teiseks, et osapooled on MED URBS lepinguid puudutavate vaidluste korral määranud asja Brüsseli tsiviilkohtute pädevusse. Seega peab Esimese Astme

Kohus uurima ainult eelnimetatud otsuse seaduslikkust selle mõjude osas, mille tagajärjel ei ole vaidlusaluseid summasid hagejale makstud.

55. Järgmiseks tuleb märkida, et ühenduse õigus ei reguleeri praegu otseselt komisjoni kui vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 205 (nüüd EÜ artikkel 274) ühenduse eelarve täitmise eest vastutava institutsiooni õigust kohaldada tasaarvestust nende üksuste suhtes, kellele ollakse võlgu ühenduse eelarvest, kuid kes ise on samuti võlgu ühenduselt saadud summa.
56. Kuid ühenduse rahalisi vahendeid puudutav tasaarvestus on siiski õigusmehhanism, mille kohaldamist on Euroopa Kohus pidanud ühenduse õigusega kooskõlas olevaks kohtuasjades DEKA vs. EMÜ, Continental Irish Meat ja Jensen.
57. See Euroopa Kohtu praktika ei sisalda siiski kõiki käesoleva kohtuasja lahendamiseks vajalikke elemente.
58. Soovitav oleks tasaarvestusega seotud probleeme lahendada seaduses sätestatud üldsätete alusel, mitte ühenduse kohtu eelnevates vaidlustes tehtud üksikute otsuste alusel.
59. Sõnaselgete õigusnormide puudumisel ja selleks, et kindlaks teha, kas vaidlustatud otsusel on õiguslik alus, peab tuginema komisjoni tegevusele kohaldatavatele ühenduse õigusnormidele ja eelnimetatud kohtupraktikale. Selles kontekstis on eriti vaja arvesse võtta ühenduse õiguse tõhususe põhimõtet, millele selles kohtupraktikas viidatakse (otsus kohtuasjas Jensen, punktid 54 ja 67) ja usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet.
60. Ühenduse õiguse tõhususe põhimõte tähendab seda, et ühenduse vahendid tuleb teha kättesaadavaks ja neid tuleb kasutada eesmärgipäraselt.
61. Käesolevas kohtuasjas pidi komisjon järelikult enne tasaarvestamist hindama, kas vaatamata tasaarvestamisele sai siiski tagada kõnealuste vahendite kasutamise ettenähtud eesmärkideks ja nende tegevuste teostamise, mis olid õigustanud nende vaidlusaluste summade andmist.
62. Selle kohta tuleb meenutada, et tasaarvestamine on viis vastastikuste kohustuste lõpetamiseks. Antud juhul oleks tasaarvestus komisjoni väitel lõpetanud komisjoni poolt CCRE vastu MED URBS lepingutega seoses esitatud nõude ja vähemalt osaliselt komisjoni institutsiooni poolt CCRE-le kõnealuste tegevustega seoses tasumisele kuuluvate ühenduse toetuste maksmise. Samuti tuleb märkida, et 15. veebruari 1999. aasta kirjas väitis komisjon, et CCRE poolt tasaarvestuse teel saadud makseid tuleb käsitleda nii, et „need on saadud koos nendest tulenevate kohustustega”. Nii toimides väljendas komisjon nõuet, et hageja täidaks oma kohustust teostada kõnealused tegevused.
63. Kuid on selge, et kui selle kohustuse täitmiseks ettenähtud summasid tegelikult ei makstud, siis ei kasutatud neid summasid eesmärgipäraselt ja seega oli oht, et kõnealuseid tegevusi ei teostata, mis on vastuolus ühenduse õiguse ja täpsemalt vaidlusaluste summade andmist puudutavate otsuste tõhususe põhimõttega.

64. Komisjoni seisukoht viitas sellele nagu oleks CCRE-l olnud ikkagi juurdepääs talle MED URBS lepingute alusel antud ja komisjoni poolt tagasi nõutavatele rahalistele vahenditele ning, et peale tasaarvestust saaks CCRE neid rahalisi vahendeid kasutada kõnealuste tegevuste teostamiseks.
65. Kuid on selge, et kui CCRE-l ei olnud enam juurdepääsu eelnimetatud vahenditele, siis ei saanud ta enam neid tegevusi finantseerida.
66. Seega oli vaidlusaluse otsuse tagajärjeks see, probleem kantakse üle komisjoni poolt MED URBS lepingute täitmisega seotud väidetava võla tagasisaamiselt kõnealuste ühenduse huvidele vastavate tegevuste teostamisele, mida tasaarvestus nüüd ohustab.
67. Vaidlusalused summad ei olnud ette nähtud CCRE võlgade tasumiseks, vaid nende tegevuste teostamiseks, milleks need summad olid eraldatud. Selles osas tuleb rõhutada, et käesolevas kohtuasjas, erinevalt kohtuasjas Jensen (punktid 38 ja 59), kus asjaomase määruse eesmärk oli tagada talupidajatele teatud sissetulek, võis vaidlustatud summasid kasutada ainult nende tegevuste teostamiseks, mille jaoks need summad olid ette nähtud.
68. Selles osas tuleb tõdeda, et komisjon ei ole vaatamata oma esindaja poolt kohtuistungil esitatud seisukohtadele suutnud tõestada, et enne tasaarvestuse kohaldamist oleks komisjon vähemalt hinnanud millise ohtu kujutaks vaidlusaluste summade hagejale mittemaksmine vastavate tegevuste teostamisele.
69. Mis puudutab usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet, mille kohaselt peab komisjon täitma ühenduse eelarvet vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 205, siis kinnitab selle kohaldamine eelnevat analüüsi.
70. Selle võla tagasisaamise osas, mis hagejal on väidetavalt komisjoni ees, tuleb juhtida tähelepanu sellele, et kuna CCRE ei olnud maksejõuetu, siis oleks komisjoni institutsioon võinud selle tagimaksmise nõudmiseks pöörduda pädevasse Belgia kohtusse.
71. Vaidlusaluste summade nõuetekohase kasutamise tagamiseks sellisel juhul, kui komisjonil oleks olnud kahtlusi selles osas, kuidas CCRE haldab ühenduse rahalisi vahendeid, oleks komisjon võinud ennetava abinõuna kaaluda nende summade maksmise peatamist nii nagu teiste CCRE-le maksmisele kuuluvate rahaliste vahendite puhul.
72. Sellisel viisil oleks komisjon võinud esiteks saada tagasi MED URBS lepingutega seotud võla ja teiseks taganud, et CCRE-le makstavad vaidlusalused summad kasutatakse tegelikult kõnealuste tegevuste teostamiseks.
73. Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet ei tohiks taandada ainult raamatupidamislikule määratlusele, kus on oluline, kas mingi võlg on formaalselt makstud. Vastupidi, selle põhimõtte õige tõlgendamine eeldab huvi finantsjuhtimise praktiliste tagajärgede suhtes, juhindudes eelkõige ühenduse õiguse tõhususe põhimõttest.

74. Kõigest eelnevast tuleneb, et komisjonil ei olnud õigust teha vaidlusalust otsust, tegemata eelnevalt kindlaks, et ta ei sea sellega ohtu kõnealuste rahaliste vahendite kasutamist selleks ettenähtud eesmärkidel ja kõnealuste tegevuste teostamist, kui komisjon oleks võinud toimida teisiti, ohustamata väidetava võla tagasimaksmist hageja poolt ja vaidlusaluste summade nõuetekohast kasutamist.

75. Seega tuleb esimese väitega nõustuda ja vaieldav otsus tühistada, ilma et oleks vaja uurida teisi hageja esitatud väiteid ja argumente.

Kohtukulud

76. Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 2 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud kostja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja kostjalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada hagejale saadetud komisjoni 15. veebruari 1999. aasta kirjas sisalduv otsus tasaarvestada vastastikused nõuded.**
- 2. Mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.**

Tiili

Moura Ramos

Mengozzi

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. detsembril 2000.a. Luxembourgis.

H. Jung
kohtusekretär

P. Mengozzi
president